

Sygn. akt II AKa 433/21

Sygn. akt II AKa 433/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Przemysław Filipkowski

SA – Adam Wrzosek

Protokolant: Ewelina Turlej

przy udziale Prokuratora Norberta Wolińskiego

po rozpoznaniu w dniu 30.05.2023r.

sprawy:

1. T. G. (1) s. T. i Z. ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 287§1 k.k. i in.

2. M. C. (1) s. A. i B. ur. (...) w O.

oskarżonego z art. 287§1 k.k. i in.

3. K. S. s. S. i M. ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 269b§1 k.k.

4. Ł. P. s. J. i A. ur. (...) w J. L.

oskarżonego z art. 299§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 7.05.2021r.

sygn. akt V K 149/19

zaskarżony wyrok zmienia:

1. wobec T. G. (1) w ten sposób, że

- rozwiązuje orzeczenie o karach łącznych z punktu 7;

- uchyla rozstrzygnięcie z punktu 8;

- eliminuje z podstawy wymiaru kary w punkcie 5 art. 60§3 i 6 pkt 4 k.k. i na podstawie art. 299§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. wymierza oskarżonemu za czyny opisane w tym punkcie karę 10 /dziesięć/ miesięcy pozbawienia wolności;

- eliminuje z podstawy wymiaru kary w punkcie 6 art. 60§3 i 6 pkt 4 k.k. i na podstawie art. 269b§1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a§1 k.k. wymierza oskarżonemu za czyn opisany w tym punkcie karę grzywny w wymiarze 100 /stu/ stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 150 /sto pięćdziesiąt/ złotych;

- na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 91§2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w punktach 1, 3, 4 w wyroku Sądu Okręgowego oraz karę pozbawienia wolności wymierzoną niniejszym wyrokiem łączy i wymierza mu karę łączną 2 /dwa/ lata pozbawienia wolności; oraz orzeczone wobec oskarżonego grzywny w punkcie 2 w wyroku Sądu Okręgowego oraz karę grzywny wymierzoną niniejszym wyrokiem łączy i wymierza mu karę łączną grzywny 586 /pięćset osiemdziesiąt sześć/ stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 150 /sto pięćdziesiąt/ złotych;

- na podstawie art. 60 §5 i art. 72§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza ustalając okres próby na 8 /osiem/ lat i zobowiązuje go do informowania sądu o przebiegu okresu próby;

2. wobec K. S. w ten sposób, że w punkcie 21 jako podstawę wymiaru orzeczonej kary wskazuje art. 269b§1 k.k. w zw. z art. 37 a § 1 k.k.

w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. (2) kwotę 1440 /tysiąc czterysta czterdzieści/ złotych plus VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Ł. P. z urzędu w postępowaniu odwoławczym

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 433/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 7.05.2021 r. sygn. akt V K 149/19 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego M. C. (1)</p> <ul style="list-style-type: none"> - naruszenia przepisów procesowych, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., art. 193§1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 §1 k.p.k. ; - błędu w ustaleniach faktycznych; - rażącej niewspółmierności orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej. <p>Apelacja obrońcy oskarżonego Ł. P.</p> <p>naruszenia przepisów procesowych, tj. art. 7 k.p.k.;</p> <ul style="list-style-type: none"> - błędu w ustaleniach faktycznych; - rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Podniesione przez obrońców zarzuty nie były zasadne i tym samym nie mogły doprowadzić do		

oczekiwanego skutku, tj. zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Obie apelacje zawierały zarzut obrazy art. 7 k.p.k. Dla przypomnienia zatem wskazać należy, iż do obrazy instytucji z art. 7 k.p.k. dochodzi wtedy, kiedy organ prowadzący postępowanie ukształtuje swe przekonanie na podstawie nie wszystkich przeprowadzonych dowodów, bądź dokona ich oceny w sposób dowolny a nie swobodny z pogwałceniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W przedmiotowej sprawie do uchybienia tego nie doszło, wbrew twierdzeniom obrońców. Sąd sprawstwo oskarżonych ustalił częściowo na podstawie bezpośrednich dowodów, a częściowo w oparciu o dowody tzw. pośrednie. Całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd I instancji poddał wnikliwej analizie przez pryzmat zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, tj. zgodnie z regułami wskazanymi w przepisie art. 7 k.p.k.

Apelacja obrońcy oskarżonego M. C. (1).

W ocenie obrońcy Sąd I instancji niezasadnie uznał wyjaśnienia M. C. (1) za niewiarygodne w szczególności wobec faktu, że korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonego T. G. (1), które to wyjaśnienia Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne. Zdaniem obrońcy ocena ta stała w sprzeczności z normą z art. 7 k.p.k. Pomijając natomiast wyjaśnienia T. G. (1) w części korzystnej dla oskarżonego M. C. (1), zdaniem skarżącego Sąd meriti miał się dopuścić uchybienia art. 410 k.p.k.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak też argumentacji przedstawionej przez Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu nie dały podstaw do uznania zarzutów podniesionych przez obrońcę za słusznych. Przede wszystkim wskazać należy, iż zarówno wyjaśnienia oskarżonego M. C., jak też T. G. Sąd I instancji poddał całościowej ocenie, nie wyłączając żadnego z elementów. Sąd Okręgowy wskazał szczegółowo w pisemnym uzasadnieniu w jakiej części uznał wyjaśnienia oskarżonego M. C. za wiarygodne. Co więcej nie mogło ująć uwadze Sądu II instancji, iż wbrew twierdzeniom obrońcy – wyjaśnienia tego oskarżonego Sąd meriti uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim korespondowały z wyjaśnieniami T. G. oraz z treścią zapisów rozmów z komunikatora jabber. Tym samym nie sposób uznać aby Sąd Okręgowy dopuścił się uchybienia instytucjom z art. 7, bądź 410 k.p.k. Wbrew także twierdzeniom obrońcy, Sąd I instancji nie dopuścił się uchybienia art. 193§1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 §1 k.p.k. Zauważyć bowiem należy, iż sam oskarżony przyznał, że wszedł w posiadanie dokumentów znajdujących się na koncie M. G. firmy „(...)” i opublikował je. Zatem brak było podstaw, aby Sąd I instancji powołał z urzędu wskazywany przez obrońcę w apelacji dowód z opinii biegłego informatyka. Jako konsekwencję uchybienia przepisom postępowania obrońca podnosił błąd w ustaleniach faktycznych wyrażający się w niezasadnych ustaleniach w oparciu o które przypisano oskarżonemu zarzuczone mu aktem oskarżenia przestępstwa. Wobec nie podzielenia stanowiska obrońcy

w zakresie podnoszonych przez niego uchybień prawa procesowego, których miałby się dopuścić Sąd I instancji, Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty nie dopatrzył się uchybień w postaci błędów w ustaleniach faktycznych, które miałyby być następstwem naruszenia norm prawa procesowego. Skoro bowiem Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia przepisów procesowych, to dokonując w oparciu o te normy oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które legły u podstaw odpowiedzialności karnej M. C. (1).

Ostatni z podniesionych przez obrońcę zarzutów odnosił się do wysokości orzeczonych kar jednostkowych oraz kary łącznej. Zdaniem skarżącego, kary te charakteryzowały się rażąco niewspółmiernością. Także ten zarzut nie był zasadny. Dla przypomnienia wskazać należy, iż kara – rażąco niewspółmierną – to taka, której wymiar niejako „bije w oczy”, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca. Co więcej podkreślenia wymaga, iż orzeczenie kary łagodnej, czy też surowej, lecz w takim wymiarze, że nie charakteryzuje się on rażąco niewspółmiernością nie może zostać skutecznie zakwestionowane w oparciu o art. 438 pkt 4 k.p.k. Dyrektywy wymiaru kary określone zostały w przepisie art. 53 k.k. i nie sposób podzielić stanowiska skarżącego, że Sąd I instancji uchybił tej normie ustalając wysokość kar jednostkowych. Przy ich wymiarze Sąd Okręgowy wziął pod uwagę fakt, że oskarżony był osobą niekaraną. Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się także uchybienia, o którym mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. jeśli chodzi o wymiar kary łącznej. Tutaj wskazać

należy, iż dyrektywy jej wymiaru wskazane zostały w art. 85a k.k. W ocenie Sądu II instancji także tym dyrektywom Sąd Okręgowy nie uchybił. Zgodzić należy się ze skarżącym, iż w uzasadnieniu Sąd II instancji nieprawidłowo wskazał, że oskarżony był uprzednio karany za przestępstwa podobne. Uzasadniając wymiar kar jednostkowych Sąd prawidłowo wskazywał na wcześniejszą niekaralność oskarżonego. Podnieść zatem w tym miejscu należy, iż wcześniejsza karalność oskarżonego /bądź niekaralność/ powinna mieć wpływ na wymiar kary jednostkowej. Jeżeli chodzi o wymiar kary łącznej, to zgodnie z art. 85a k.k. sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Analizując zatem wymiar orzeczonej kary łącznej przez Sąd Okręgowy przez pryzmat instytucji z art. 85a k.k., zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd meriti nie dopuścił się uchybień, zatem także wymiar kary łącznej, która orzeczona została wobec M. C. (1) nie charakteryzowała się rażącą niewspółmiernością.

***Apelacja obrońcy oskarżonego
Ł. P..***

Obrońca tego oskarżonego zasadniczo zakwestionował ocenę wyjaśnień Ł. P., której dokonał Sąd I instancji twierdząc, iż doszło do uchybienia normie z art. 7 k.p.k. a to skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie oskarżonego za winnego. Skarżący nie przedstawił żadnej argumentacji, która mogłaby stanowić uzasadnienie jego

stanowiska w tym przedmiocie. Jedyne uzasadnienie zarzutu, to wskazanie, iż Sąd I instancji niezasadnie uznał, że wyjaśnienia oskarżonego, który nie przyznawał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu – stanowiły przyjętą przez niego linię obrony i były niewiarygodne. Wobec tego zrzut potraktować należało jedynie jako niezasadną polemikę ze słusznym stanowiskiem Sądu Okręgowego, który podał w pisemnych motywach wyroku na jakiej podstawie uznał, że oskarżony dopuścił się zarzuczonego mu czynu. Także w zakresie, w jakim obrońca zakwestionował wysokość orzeczonej wobec oskarżonego kary nie wskazał argumentacji, tj. ewentualnego naruszenia przez Sąd I instancji normy z art. 53 k.k. Także w tym zakresie zarzut apelacyjny potraktować należało jedynie jako nieuprawnioną polemikę z prawidłowym i zasadnym stanowiskiem Sadu Okręgowego. Na marginesie dodać należy, iż twierdzenie obrońcy, że oskarżony nie brał bezpośredniego udziału w przestępczym procederze nie jest uprawnione. Wręcz przeciwnie, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w zakresie czynności sprawczych przypisanego temu oskarżonemu czynu – brał on bezpośredni udział.

Reasumując stwierdzić należy, iż apelacje obrońców nie były zasadne.

Wnioski

o zmianę

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	Nie wystąpiły.
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięzłe o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	<p>zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, wydatkami obciążając Skarb Państwa;</p> <p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. (2) kwotę 1440 /tysiąc czterysta czterdzieści/ złotych plus VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Ł. P. z urzędu w postępowaniu odwoławczym</p>

PODPIS
Dorota Radlińska
Przemysław Filipkowski Adam Wrzosek

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. M. C. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia	

ustalenie, którego dotyczy apelacja	7.05. 2021 r., sygn. akt V K 149/19		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
#na korzyść #na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

Wpisać kolejny numer załącznika 2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. Ł. P.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 7.05. 2021 r., sygn. akt V K 149/19

1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
#na korzyść #na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana